

დარგობრივი ეკონომიკისა და ეკონომიკური პოლიტიკის კომიტეტი

4600, ქუთაისი,
ბრწყლი აბაშის ბაზრ. 26

№ 12325

05 03 2013 წელი

საქართველოს პარლამენტის ბიუროს

კომიტეტმა 2013 წლის 21 თებერვალს სხდომაზე განიხილა შპს „ახალი ქსელების“, შპს „ახტელის“; და შპს „სისტემ ნეტის“ გენერალური დირექტორების განცხადება, რომელიც ეხება ეროვნული კომუნიკაციების კომისიის წევრების მხრიდან რიგ დარვევებს.

კომიტეტის სხდომაზე მოწვეულნი იყვნენ როგორც ეროვნული კომუნიკაციების კომისიის წევრები, ასევე განმცხადებლები და სხვა კომუნიკაციებისა და მაუწყებლობის სფეროს წარმომადგენლები.

აღნიშნული საკითხის განხილვისას გამოიკვეთა სამართლებრივი დარღვევები მარეგულირებელი კომისიის მხრიდან.

კერძოდ :

1. ადგილი აქვს კომისიის წევრების მხრიდან თანამდებობის ბოროტად გამოყენებას;
2. დოკუმენტების გაყალბებას, სასამართლო გადაწყვეტილების შეუსრულებლობას, ასევე მათი გადაწყვეტილებების მიღებისას ადმინისტრაციული წარმოების წესების დარღვევას;
3. კომისიის წევრების მხრიდან ინტერესთა კონფლიქტის არსებობის არაერთ შემთხვევას.

მოგახსენებთ, რომ ელექტრონული კომუნიკაციის სფეროში არსებული რეგულირების სამართლებრივი მხარე, მიზნად ისახავს რა კერძო, ფიზიკური პირებისათვის, სარგებლის მოტანას, მორეგული არის პირთა გარკვეული წრის ინტერესებზე. რის გამოც, ხანგრძლივი დროის განმავლობაში, როგორც წარმოდგენილი მასალებიდან და საკამოტეტო მოსმენიდან ირკვევა, ხდებება სამართლის პრინციპებისა და კონონკრეტული კანონის ნორმათა დარღვევით,

კერძო სამართლის იურიდიულ პირთა ინტერესების შელახვა, რისი შედეგიც გახდა, მათთვის დიდძალი ფინანსური ზარალის მიყენება.

2010 წლის 06 ივლისს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის მიერ მიღებულ იქნა დებულება #3- სააბონენტო ნომრების პორტაბელურობის თაობაზე, რითაც მან დაარღვია „ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ“ საქართველოს კანონი, რომლის თანახმადაც კომისიას არ ჰქონდა მინიჭებული აღნიშნული ფუნქციის განხორციელების უფლებამოსილება და მხოლოდ მოგვიანებით, 2011 წლის 8 აპრილს განხორციელებული საკანონმდებლო ცვლილებით მიენიჭათ მათ აღნიშნული უფლებამოსილება.

ზემოთხსენებული დებულებით კომისიამ 2010 წლის 03 სექტემბერს ჩაატარა კონკურსი, ხოლო კონკურსის შედეგად გამოავლინა გამარჯვებულად „მედიასპრო ჯეორჯია“, რომლის 100% საწესდებო კაპიტალი ეკუთვნის ლიტვაში რეგისტრირებულ ოფშორულ კომპანია „BONLAND“-ს, რომელთანაც სავალდებულო წესით, სინქრონიზაციის თაობაზე, ყველა ავტორიზებული პირის მიერ გაფორმებული იქნა ხელშეკრულებები, ისე რომ მასში აკრძალულ იქნა, ნებისმიერ სახის ფინანსური თუ ტექნიკური შესწორების შეტანა. მომსახურების ტარიფი 0.38 ევრო ცენტის ოდენობით, ხელშეკრულების თანახმად, დაეკისრა ყველა ავტორიზებულ პირს მის სარგებლობაში არსებული დატვირთული და დაუტვირთავი სანომრე რესურსზე, რამაც საერთო ჯამში, ერთი წლის განმავლობაში დაახლოებით 3 მილიონ ევროზე მეტი შეადგინა. აღნიშნული თანხა გადარიცხულ იქნა ოფშორული კომპანიის ანგარიშზე საქართველოს ბანკში. ცნობისათვის, გაურკვეველია კომპანიის მფლობელობის ვინაობა.

თუ რა ხარჯთან შეიძლება ყოფილიყო დაკავშირებული კონკურსში გამარჯვებული კომპანიის მიერ დადგენილი მომსახურების ტარიფი, ტექნიკურმა სამსახურებმა განმარტეს, რომ მსგავსი სირთულის პროგრამის შესაქმნელად ერთჯერადი გადასახადი არ შეიძლება აღემატებოდეს 30 000 ლარს, ხოლო მისი მომსახურება - თვეში 8000 (რვა ათას) ლარს. ამასთან საგულისხმოა, რომ ავტორიზებულ პირთა მიერ ხდება არა მხოლოდ უკვე პორტირებულ ნომრებზე მომსახურების გადახდა, არამედ იმ სანომრე რესურსზეც, რომელიც არათუ პორტირებული არ არის, არამედ საერთოდ არ არის დატვირთული. ანუ ტარიფი არ არის ხარჯზე ორიენტირებული, ხოლო კომისიის ფუნქცია - პორტირების ეკონომიური სამართლებრივი პირობების დადგენასთან დაკავშირებით დარღვეულია.

გარდა ამისა, კომისიამ ადმინისტრატორის შესარჩევი კონკურსის დროს, დააწესა დაუსაბუთებელი საკვალიფიკაციო მოთხოვნა - სულ ცოტა ორ ქვეყანაში ცენტრალური ბაზის დანერგვისა და ადმინისტრირების გამოცდილება, რითაც

ხელოვნურად გამორიცხა კონკურსისაგან ადგილობრივი კომპანიები. როგორც ზემოთ უკვე აღინიშნა, სააბონენტო პორტაბელურობის ცენტრალური ბაზის შექმნა და მართვა დაკავშირებული არ არის ტექნიკური ან ფინანსური თვალსაზრისით რთული ამოცანის გადაწყვეტასთან. ადგილობრივი კომპანიები ტელეკომუნიკაციების სფეროში ახორციელებენ როგორც ტექნიკური, ისე ფინანსური თვალსაზრისით გაცილებით რთული პროგრამების დანერგვასა და მართვას. ასეთ ვითარებაში, გონივრულ ახსნას მოკლებულია კომისიის მხრიდან მსგავსი საკვალიფიკაციო მოთხოვნის დადგენა.

2005 წლის 21 ოქტომბრის 646/22 და 2007 წლის 17 აპრილის 191/9 გადაწყვეტილებების საფუძველზე, ეროვნულ კომისიას უნდა განესაზღვრა ს.ს. "გაერთიანებული ტელეკომისათვის" (ამ კომპანიის სამართალმემკვიდრე გახლავთ ს.ს., სილქ ნეტი") საკანალიზაციო არხებთან დაშვების ზღვრული ტარიფის კონკრეტული ოდენობა, ვინაიდან ბაზრის ამ სეგმენტზე ს.ს. "გაერთიანებული ტელეკომი" ცნობილ იყო მნიშვნელოვანი ძალაულების მქონე ოპერატორად. კომისიას ზღვრული ტარიფის დადგენის და ს.ს. გაერთიანებული ტელეკომის" მიერ კომისიის 191/9 გადაწყვეტილების შეუსრულებლობისთვის შესაბამისი სანქციების დაწესების მოთხოვნით, არაერთხელ მიმართეს განცხადებით შპს "ახალი ქსელების", შპს "ფობტნეტის" და შპს "კავკაზუს ონლაინის" წარმომადგენლებმა, შემდგომ შპს "ახალი ქსელების" და შპს "ფობტნეტი"-ს წარმომადგენლებმა. რის საფუძველზეც, კომისიამ 2008 წლის 30 მაისს მიიღო გადაწყვეტილება ზღვრული ტარიფის დადგენის მიზნით საჯარო ადმინისტრაციული წარმოების დაწყების თაობაზე.

საქმეზე მოპოვებული მტკიცებულებების განხილვისას ირკვევა შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებები:

საჯარო მოსმენა მოცემულ ადმინისტრაციულ წარმოებაზე დანიშნული იყო 2008 წლის 27 ივნისს დღის 12 სთ-ზე, თუმცა 2008 წლის 24 ივნისს მოპასუხე მხარემ, კომისიას მიმართა თხოვნით, ზეპირი მოსმენის 2 კვირით გადადების თაობაზე, იმ მიზეზით, რომ ინფორმაცია, რომელიც წარდგენილ უნდა ყოფილიყო კომისიაში ტარიფის გაანგარიშების შესახებ, იყო რთული და დიდი მოცულობის. კომისიამ დააკმაყოფილა მოპასუხის თხოვნა და ზეპირი მოსმენა გადადო 2008 წლის 11 ივლისისათვის დღის 12 საათზე. გვინდა სასამართლოს განუმარტოთ, რომ აღნიშნული ინფორმაციის წარდგენის ვალდებულება ს.ს. გაერთიანებულ ტელეკომ"-ს დაეკისრა, ჯერ კიდევ 2007 წლის 17 აპრილის 191/9 გადაწყვეტილებით, რომლის შეუსრულებლობის გამოც, მოსარჩელები განცხადებით ითხოვდნენ კომისიაში, მოპასუხის მიმართ კანონით დადგენილი სანქციების მიღებას, რაზეც კომისიას ადმინისტრაციული წარმოებაც კი, არ დაუწყია.

მოპასუხის მიერ წარსადგენი ინფორმაცია კომისიაში შეტანილ იქნა 2008 წლის 11 ივლისს სხდომის დაწყებამდე, რის გამოც, ზეპირი მოსმენა გადაიდო და დაინიშნა 2008 წლის 01 აგვისტოს დღის 12 საათზე; ამავე გადაწყვეტილებით, მოპასუხეს დაევალა დაზუსტებული მონაცემების 25 ივლისამდე წარდგენა.

მიუხედავად ამისა, მოპასუხის მიერ დაზუსტებული ინფორმაცია, როგორც გასაჩივრებული გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილიდან, 2008 წლის 15 აგვისტოს 53 სხდომის ოქმიდან და 2008 წლის 6 აგვისტოს (აღნიშნული აქტს თარიღი შეცვლილი აქვს 1 აგვისტოთი) დაკვნა 1 –დან ირკვევა, მოპასუხის მიერ წარდგენილ იქნა 2008 წლის 1 აგვისტოს კომისიაში.

საინტერესოა, რომ ამავე დღეს 2008 წლის 1 აგვისტოს დღის 12 საათზე კომისიაში ტარდება ზეპირი მოსმენა და როგორც გასაჩივრებული გადაწყვეტილების სამოტივაციო ნაწილიდანვე ირკვევა – “კომისიის აპარატის სტარტეგიული განვითარებისა და კონკურენციის დეპარტამენტის მიერ 2008 წლის 01 აგვისტოს სხდომაზე წარმოდგენილ იქნა დასკვნა ელექტრონული საკომუნიკაციო კანალიზაციაში კაბელების გატარების მომსახურების ბაზრის სეგმენტზე ს.ს. “გაერთიანებული ტლევკომის” საკომუნიკაციო კანალიზაციის არხებით საქმიანობაზე დანახარჯების განაწილებისა და ტარიფების გაანგარიშების შესახებ “. ეს ფაქტი საინტერესოა იმდენად, რამდენადაც აღნიშნული დასკვნა ამჟამად გამოქვეყნებულია კომისიის ვებ-გვერდზე, სადაც დასკვნის თარიღად წერია – 2008 წლის 6 აგვისტო, ხოლო სათაურზე 2008 წლის 29 აგვისტო. დასკვნა დათარიღებულია 1 აგვისტოთი. მართლაც დაუჯერებელია, კომისიას ასეთ მინშვნელოვან საკითხზე, ასეთი ფუნდამენტური დასკვნა მოემზადებინა იმავე დღის 12 საათამდე, როდესაც კომისიაში წარდგენილ იქნა დაზუსტებული ინფორმაცია, რაც თავის მხრივ წარმოადგენს 1. ტარიფების გაანგარიშებას არხის და წყვილების გაქირავების მიზნით;” 2. აუდიტორულ დასკვნას; 3. ნორმატიული ხარჯთაღრიხვო ღირებულების თაობაზე წერილს; ეს ჩამონათვალი თავად დასკვნაშია მოყვანილი.

2008 წლის 1 აგვისტოს სხდომის ოქმში, სადაც ბ-ნ გ.ბუთბაიას აღნიშვნა, რომ დეპარტამენტს ორი დღე დასჭირდება შენიშვნების შესასწავლად, რის შემდეგაც შემუშავდება საბოლოო დასკვნა და დაეგზავნება დაინტერესებულ მხარეებს, კომისია კი, გადაწყვეტილებას 10 დღის ვადაში მიიღებს. ამავე ოქმში, გადაწყვეტილების მე-2 პუნქტში წერია, რომ 2008 წლის 15 აგვისტოს სხდომაზე წარმოდგენილ იქნება გადაწყვეტილების პროექტი. მიუხედავად ამ ჩანაწერისა, დაინტერესებულ მხარეს საერთოდ არანაირი დასკვნა, ან გადაწყვეტილების პროექტი, რისი მიღების და გაცნობის უფლებაც მას კანონით მინიჭებული ქონადა არ მუღია.

შემდგომ, როგორც მასალებიდან ირკვევა, კომისიამ ჩატარებულად ჩათვალა რა ზეპირი მოსმენა 2008 წლის 1 აგვისტოს, სადაც თითქოს მოსმენილ იქნა დასკვნა 1, 2008 წლის 15 აგვისტოს, მაშინ როდესაც ქვეყანაში გამოცდაებული იყო უკვე საომარი მდგომარეობა, და სტრატეგიული დანიშნულების კავშირგაბმულობი ობიექტები, საჯარო ადმინისტრაციული ორგანოები გადასული იყვნენ საგანგებო მუშაობის რეჟიმში, კომისიამ მიიღო გადაწყვეტილება 465/9 საკომუნიკაციო კანალიზაციაში ხარჯზე ორიენტირებული ზღვრული ტარიფის დადგენის თაობაზე. 2008 წლის 1 აგვისტოს სხდომაზე გაკეთებული განცხადებებიდან ირკვეოდა, რომ უნდა წარმოდგენილიყო დასკვნა და გადაწყვეტილების პროექტი, თუმცა 2008 წლის 15 აგვისტოს 53-ე დღის წესრიგში საერთოდ არც ერთი საკითხად არ იყო ჩასმული ამ საკითხის განხილვა, გარკვეული საკითხები კი, საერთოდ მოხსნილი იყო დღის წესრიგიდან საომარი მდგომარეობის გამო. მეტიც, მე-7 საკითხად ამ დღის წესრიგში, მოყვანილი იყო ამხანაგობა “ვაკე პალასისათვის სიხშირის მინიჭება”, ხოლო 2008 წლის 15 აგვისტოს 53 სხდომის ოქმში მე-7 საკითხად წარმოდგენილი იყო – საკომუნიკაციო კანალიზაციაში ხარჯზე ორიენტირებული ზღვრული ტარიფის დადგენის თაობაზე მომხსენებლის ბ-ნ უჩა სეთურის პოზიციას.

არც ერთი საჭირო მტკიცებულება გამოქვეყნებული არ იყო კომისიის ვებ-გვერდზე. აღარაფერს ვამბობთ იმ ფაქტზე, რომ როგორც წარმოების მონაწილეებს – განმცხადებლებს საერთოდ არ ჩაბარებიათ არანაირი მასალა, გარდა გასაჩივრებული გადაწყვეტილებისა.

ეს ფაქტები იმდენად ურთიერთგამომრიცხველია, ნათლად მეტყველებენ კომისიის მხრიდან კანონის არაერთ და მნიშვნელოვან დარღვევაზე, რის შედეგადაც, კომისიამ დაადგინა მომსახურების ზედა ზღვრული ტარიფები მომსახურების ბაზრის ისეთ სტრატეგიულ სეგმენტზე, როგორ სატელეფონო საკანალიზაციო არხებია, და რომელზეც, 2005 წლიდან მიმდინარეობს მუაშობა და თავად კანონი ამ საკითხის განხილვისას ადგენს საჯარო ადმინისტრაციული წარმოებისთვის დადგენილი ნორმების გამოყენებას.

ამდენად, ზემოთაღნიშნული სამართლებრივი შეფასება შემოიფარგლება, მხოლოდ ადმინისტრაციული სამართალწარმოების ნორმების დარღვევით, კერძოდ:

ა. კომისიამ 2008 წლის 30 მაისს მიიღო გადაწყვეტილება ზღვრული ტარიფის დადგენის მიზნით საჯარო ადმინისტრაციული წარმოების დაწყების თაობაზე, შპს “ახალი ქსელებისა” და შპს “ახტელის” არაერთი წერილობითი მოთხოვნის შედეგად, თუმცა ეროვნულ კომისიას 2005 წლის 21 ოქტომბრის 646/22 და 2007 წლის 17 აპრილის 191/9 გადაწყვეტილებების საფუძველზე, ასევე

ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ კანონის 11-ე; 35-ე მუხლების თანახმად, ეროვნული კომისიას გააჩნდა ვალდებულება გამოეცა – ინდივიდუალურ-სამართლებრივი აქტი, რაც ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 76-ე მუხლის თანახმად დაინტერესებული პირის განცხადებასთან ერთად, წარმოადგენს ადმინისტრაციული წარმოების დაწყების საფუძველს. თუმცა, წარმოება დაწყებულ იქნა შპს “ახალი ქსელები” და შპს “ფობტნეტი”-ს განცხადებების საფუძველზე, რის გამოც ისინი, წარმოადგენდნენ, ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 75-ე მუხლის თანახმად, ადმინისტრაციული წარმოების მონაწილე მხარეებს.

ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 120-ე მუხლით დადგენილია, რომ საჯარო ადმინისტრაციული წარმოებისას უნდა გაიმართოს ზეპირი მოსმენა, რომლის დროსაც გამოიყენება ამ კოდექსის 110-ე-112-ე მუხლები. 110-ე მუხლის თანახმად, ზეპირი მოსმენის შესახებ დაინტერესებულ მხარეს უნდა ეცნობოს 7 დღით ადრე მაინც და მოწვეულ იქნეს მასში მონაწილეობის მისაღებად, ხოლო ამავე კოდექსის 34-ე მუხლით კოლეგიური საჯარო დაწესებულება (ეროვნული კომისია სწორედ კოლეგიური საჯარო დაწესებულებაა) ვალდებულია, ერთი კვირით ადრე საჯაროდ გამოაცხადოს მომავალი სხდომის ჩატარების ადგილის, დროისა და დღის წესრიგის თაობაზე, 112-ე მუხლით კი, დადგენილია ზეპირი მოსმენის სხდომის ოქმის რეკვიზიტები. ეს წესი კიდევ ერთხელ დადგენილია კომისიის დადგენილება 1-ის 12-ე მუხლის მე-5;7;11 პუნქტებით. კომისიას არც ერთი ზემოთ ჩამოთვლილი სხდომის ჩატარებისა და გადადების შესახებ ოფიციალურად არ უცნობებია მხარისთვის. თუ იმ ჩანაწერებიდან ვისმჯელებთ რაც საქმეში არსებულ მტკიცებულებებშია, მაშინ, ზეპირი მოსმენა ჩატარებულა 2008 წლის 1 აგვისტოს დღის 12 სთ-ზე, სადაც თითქოს წაკითხულ იქნა დასკვნა 1. რაც, არსებული მტკიცებულებებიდან გამომდინარე, სიმართელს არ შეესაბამება. რადგან დასკვნა ეყრდნობა იმ მასალებს, რაც კომისიაში ს.ს. “გაერთიანებული ტელეკომის” მიერ წარდგენილ იყო იმავე დღის, ყველაზე კარგ შემთხვევაში 10 საათზე (კანცელარია 10-საათიდან იწყებს მუშაობს), ასევე დასკვნის თარიღი სახვადასახვაა, ერთ შემთხვევაში იგი 2008 წლის 1 აგვისტოთი თარიღდება, მეორე შემთხვევაში 6 აგვისტოთი, ხოლო მესამე შემთხვევაში 29 აგვისტოთი. სრულიად გაუგებარი და მოულოდნელი გახდა კომისიის გადაწყვეტილების სამოტივაციო ნაწილი. ამდენად, 2008 წლის 1 აგვისტოს სხდომის ოქმითაც დასტურდება, ყოველგვარ საფუძველს მოკლებული დასაბუთება გასაჩივრებული გადაწყვეტილებისა.

ბ. მხარეებს არ ჰქონიათ შესაძლებლობა გაცნობოდნენ ს.ს. “გაერთიანებული ტელეკომი”-ს მიერ 2008 წლის 1 აგვისტოს წარმოდგენილ მასალებს, და ამ მასალებზე დაყრდნობით გაკეთებულ დასკვნა 1-ს. მხარის მიერ, მხოლოდ ერთხელ მოხდა მოსაზრების წარდგენა კომისიისთვის, მას შემდეგ რაც მათივე

მოთხოვნის შემდეგ გადაეცათ 2008 წლის 11 ივლისს კომისიის სხდომაზე ს.ს. „გაერთიანებულ ტელეკომის“ მიერ წარდგენილი მასალები.

შესაბამისად, დარღვეულ იქნა ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 117-ე მუხლი, ვინაიდან საჯარო გაცნობისათვის არ ყოფილა წარდგენილი არც ერთი დასკვნა, მოსაზრება, იმ მასალების ნუსხა, რომელიც ამ ადმინისტრაციულ წარმოებასთან დაკავშირებით იყო წარდგენილი კომისიაში. თუმცა, კანონის ამ მუხლის დაცვა კომისიისთვის ფიზიკურადაც შეუძლებელი იქნებოდა, თუ ს.ს. „გაერთიანებული ტელეკომი“ მუდმივად არღვევდა, საჭირო მასალებისა და ინფორმაციის წარდგენის შესახებ, მისთვის დადგენილ დროს, რაც იყო საფუძვლები საჯარო მოსმენის სხდომის არაერთხელ გადადებისა და არც ერთხელ არ გამხდარა კომისიის მხრიდან (მით უფრო რომ შპს „ახალი ქსელებს“ და შპს „ფობტნეტს“ თავის განცხადებაში ეს მოთხოვნაც ქონდა დაყენებული) საჭირო რეაგირების, სანქციონების აშკარა მიზეზი.

გ. ეროვნულმა კომისიამ დაარღვია ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 119-ე მუხლიც, რადგან იგი ვალდებული იყო მოემზადებინა ინდივიდუალურ-სამართლებრივი აქტის პროექტი და გამოექვეყნებინა იგი რათა, იგივე კოდექსის, 118-ე მუხლის საფუძველზე დაინტერესებულ მხარეს მისცემოდა შესაძლებლობა გამოქვეყნებიდან 20 დღის განმავლობაში წარედგინა მასთან დაკავშირებით საკუთარი აზრი. მიუხედავად იმისა, რომ, 2008 წლის 15 აგვისტოს თითქოს უნდა წარმოდგენილი ყოფილიყო გადაწყვეტილების პროექტი, ეროვნულმა კომისიამ არამც თუ პროექტი გამოაქვეყნა, არამედ თავად აქტი მიიღო იმგვარად, რომ ყველა ზემოთ ჩამოთვლილი დარღვევებთან ერთად გაუგებარი დარჩა, სინამდვილეში როდის ჩაატარა ზეპირი მოსმენა 2008 წლის 1 აგვისტოს თუ, აქტის გამოცემის დღეს 2008 წლის 15 აგვისტოს 53-ე სხდომაზე. რომლის დღის წესრიგში მართალია, საერთოდ არ ყოფილა გათვალისწინებული ამ საკითხის განხილვა და დღის წესრიგის მე-7 საკითხი აბსოლიტურად სხვა თემას ეხებოდა, მაგრამ ფაქტია იმსჯელა თემაზე და კიდევ ერთხელ განიხილა თავისივე დასკვნა 1. ვინაიდან ზოგადი ადმინისტრაციული და კომისიის საქმიანობის მარეგულირებელი შესაბამისი ნორმები ცალსახად და ხაზგასმით ადგენენ -” კომისია ზეპირ მოსმენას ატარებს ზეპირი მოსმენის სხდომაზე და ადმინისტრაციულ აქტს გამოსცემს ზეპირი მოსმენის გამართვიდან 10 დღის განმავლობაში” ანუ ზეპირი მოსმენის შემდგომ კომისია კვალვ აღარ განიხილავს ამ საკითხს, არამედ პირდაპირ გამოსცემს შესაბამის აქტს 10 დღის განმავლობაში, ამ შემთხვევაში კი, გამოდის კომისიამ ზეპირი მოსმენა კიდევ ჩაატარა 2008 წლის 15 აგვისტოს და იმავე დღეს გამოსცა აქტი. ეს კიდევ ერთ დარღვევას წარმოადგენს ზ.ა.კ-ის 120-ე და დადგენილება 1-ის მე-12 მუხლის მე-6 პუნქტის.

დ. ასევე დაირღვა ზ.ადმ.კ. -ის 53-ე 96-ე მუხლები, რადგან კომისიის მიერ, ზეპირ მოსმენაზე არ იქნა ყოველმხრივ და სრულად გამოკვლეული საქმისთვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებები; არ მიეცათ დაინეტერესებულ მხარეებს შესაძლებლობა გასცნობოდნენ საქმის მასალებს სრულად, მონაწილეობა მიეღოთ და საკუთარი აზრი გამოეთქვათ საქმესთან დაკავშირებით გამართულ ზეპირ მოსმენებში.

როგორც საქმეზე წარმოდგენილი მტკიცებულებებიდან ნათლად ჩანს, ადგილი ჰქონდა ყალბი დოკუმენტის შექმნას, რომელსაც ხელს აწერენ კომისიის წევრები: სოფიო ბრიტანჩუკი; გ. ფრუიძე; ზ. ნონიკაშვილი; კ.კვიციანი. თუმცა, კომისიის 475/9 გადაწყვეტილებას ხელს არ აწერს კომისიის იმ დროისათვის მოქმედი თავჯდომარე –გიორგი არველაძე და აღნიშნულ სამართლებრივი აქტის მიღებას ხელმძღვანელობს თავჯდომარის პირველი მოადგილე – სოფიო ბრიტანჩუკი. აღნიშნული 476/9 გადაწყვეტილებით ს.ს. “გაერთიანებულ ტელეკომს” დღეს კი, ს.ს. “სილქ ნეტს” დადგენილი აქვს არალერულად მაღალი, ყოველგვარ გაანგარიშებასა და ხარჯზეორიენტულობას მოკლებული, სატელეფონო საკანალიზაციო არხებით მომსახურების ფასი.

გარდა ამ ფაქტისა, ქ-ნ სოფიოს ინტერესი, კომპანია ს.ს. “სილქ ნეტის”-სათვის სარგებელის მოტანისა, ნათლად გამოხატულია კომისიის 548/22 გადაწყვეტილებაში. კერძოდ, სკეკ-ის აპარატის სამართლებრივი, ფინანსური და სტრატეგიული განვითარების და კონკურენციის დეპარტამენტის თანამშრომლების მიერ, სპეციალური მუშა ჯგუფის წევრების - მხარეთა წარმომადგენლების ხელმოწერის, თანხმობის გარეშე შედგენილ იქნა დასკვნა, რომელიც განსაზღვრავდა სამ ავტორიზებულ პირს – ს.ს. “გაერთიანებულ ტელეკომს” შპს “ახალ ქსელებსა” და შპს “ახტელს” შორის სხვადასხვა სამართლებრივი ურთიერთობებიდან (რომელთაგან, მხოლოდ ერთი - ურთიერთჩართვის ფინანსური საკითხების, ისიც მხოლოდ კომისიისთვის მინიჭებული ადმინისტრაციული უფლებამოსილების ფარგლებში, რეგულირება შედის კომისიის უფლებამოსილებაში) გამომდინარე, არსებულ ფინანსურ ვალდებულებებს.

კომისიის 2008 წლის 24 სექტემბრის 548/22 გადაწყვეტილებით ცნობად იქნა მიღებული ზემოაღნიშნული ერთობლივი დასკვნა. კომისია გადაწყვეტილებაში თავადვე უთითებს: “...მუშა ჯგუფის წევრებმა, შეძლეს ჩამოეყალიბებინათ საკუთარი პოზიცია მხარეთა მიერ გაწეული მომსახურების მიახლოებითი ოდენობის შესახებ...”. კომისიამ გადაწყვეტილებით რეკომენდაცია მისცა მხარეებს, მათ შორის არსებული სადავო საკითხების მორიგებით დასრულების და ურთიერთშეთანხმებით მოწესრიგების მიზნით, წარმოდგენილი

ერთობლივი დასკვნის გათვალისწინებით მოახდინონ ერთმანეთს შორის არსებული სადავო საკითხების დარეგულირება.

“დამოუკიდებელი ეროვნული მარეგულირებელი ორგანოების შესახებ” საქართველოს კანონის მე-2 მუხლის მე-2 პუნქტის “ა” ქვეპუნქტის თანახმად, საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისია არის დამოუკიდებელი მარეგულირებელი ორგანო. ამავე კანონის მე-3 მუხლის “გ” ქვეპუნქტის თანახმად, დამოუკიდებელი მარეგულირებელი ორგანო არის “სახელმწიფოს მიერ განსაზღვრული სფეროს რეგულირების მიზნით შექმნილი, სპეციალური უფლებამოსიანობის მქონე საჯარო სამართლის იურიდიული პირი...”.

საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის 2003 წლის 27 ივნისის 1 დადგენილებით დამტკიცებული “საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის საქმიანობის მარეგულირებელი წესების” მე-11 მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად კომისიის გადაწყვეტილება არის ინდივიდუალური სამართლებრივი აქტი, რომელიც მიიღება კანონმდებლობით კომისიისთვის მინიჭებული უფლებამოსილების ფარგლებში.

მართალია, ერთი შეხედვით, ფორმალურად კომისიის 2008 წლის 24 სექტემბრის 548/22 გადაწყვეტილება შეიცავს ზემოაღნიშნული ნორმებით დადგენილი, ადმინისტრაციული აქტის ყველა ელემენტს, თუმცა, ხაზი უნდა გაესვას საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 22-ე მუხლის მე-2 ნაწილის დანაწესს: “თუ კანონით სხვა რამ არ არის დადგენილი, სარჩელი დასაშვებია, თუ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ან მისი ნაწილი პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას ან ინტერესს ან უკანონოდ ზღუდავს მის უფლებას.”. აღნიშნული ნორმა სარჩელის დასაშვებობის სავალდებულო პირობად ადგენს, აქტის გამოცემით პირდაპირი და უშუალო (ინდივიდუალური) ზიანის არსებობას. მოცემულ შემთხვევაში კი, სახეზე არ იყო ეს წინაპირობა, ვინაიდან აქტს ჰქონდა სარეკომენდაციო და არა სავალდებულო ხასიათი, ანუ აქტით არ დაგენილა რაიმე სახის ვალდებულება ან დაინტერესებული პირი (პირები) არ აღჭურვილა რაიმე უფლებით. შესაბამისად დაუშვებელი იყო სარჩელის აღძვრა.

გარდა ამისა, აქტი უკანონოა გამოცემის უფლებამოსილების თვალსაზრისითაც. როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ, საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის 2003 წლის 27 ივნისის 1 დადგენილებით დამტკიცებული

“საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის საქმიანობის მარეგულირებელი წესების” მე-11 მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად კომისიის გადაწყვეტილება არის ინდივიდუალური სამართლებრივი აქტი, რომელიც მიიღება კანონმდებლობით კომისიისთვის მინიჭებული უფლებამოსილების ფარგლებში, ანუ კომისიას ნორმატიულად უნდა ჰქონდეს მინიჭებული აქტის გამოცემის უფლებამოსილება.

„ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ“ საქართველოს კანონი ამომწურავად განსაზღვრავს კომისიის კომპეტენციას, კერძოდ მე-11 მუხლით დადგენილია კომისიის ძირითადი ამოცანები და ფუნქციები. ამავე კანონის 36-ე მუხლის თანახმად, კომისია ავტორიზებულ პირებს შორის წარმოშობილ დავებს წყვეტს მხოლოდ საქართველოს კანონმდებლობით მისთვის მინიჭებული უფლებამოსილების ფარგლებში. “საჯარო სამართლის იურიდიული პირის შესახებ” საქართველოს კანონის მე-3 მუხლის თანახმად სსიპ-ს აქვს სპეციალური უფლებაუნარიანობა და მას შეუძლია განახორციელოს მხოლოდ კანონმდებლობით პირდაპირ გათვალისწინებული საქმიანობა.

ამდენად, არც საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნულ კომისიას და შესაბამისად, არც მისი აპარატის თანამშრომლებს არ გააჩნდათ უფლებამოსილება დაედგინათ მხარეთა შორის არსებული ფინანსური ვალდებულებანი. კომისიისათვის კანონით მინიჭებული უფლებამოსილებების საფუძველზე მხარეებს შორის არსებული ქონებრივი დავების გადაწყვეტა არც ყოფილა და ვერც იქნებოდა მისი მიზანი, კომისია მოცემულ შემთხვევაში მიზნად ისახავდა მედიატორის როლი ეთამაშა მხარეებს შორის არსებულ დავაში. შესაბამისად, კომისიის მიერ შექმნილი მუშა ჯგუფის ფუნქცია განისაზღვრა მხარეთა პოზიციების შეჯერებასა და საბოლოო შეთანხმებაში დასკვნაში მოყვანილი არგუმენტები მხოლოდ იმ შემთხვევაში შეიძლება ყოფილიყო სამოქალაქო საპროცესო კოდექსით დადგენილი უტყუარი მტკიცებულება, თუ დასკვნაში მოცემულ მოსაზრებებსა თუ გაანგარიშებებს დაეთანხმებოდნენ მხარეები. ყველა სხვა შემთხვევაში, აღნიშნული დასკვნა მხოლოდ და მხოლოდ კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის პირად მოსაზრებას წარმოადგენს და არ შეიძლება მიჩნეულ იქნეს დავალიანების არსებობის დამადასტურებელ მტკიცებულებად. ყურადღება გვინდა გავამახვილოთ იმ გარემოებაზეც, რომ კომისიამ აღნიშნული დასკვნა მხოლოდ და მხოლოდ ცნობის სახით მიიღო, ვინაიდან დავალიანების არსებობის ფაქტი კომისიის მიერ მსჯელობის საგანი ვერ გახდებოდა. ასევე მნიშვნელოვანია ის

გარემოებაც, რომ კომისიის ყველა წევრს 2008 წლის 24 სექტემბრის გადაწყვეტილებისათვის მხარი არ დაუჭერია. მას მხარი დაუჭირა მხოლოდ, სოფო ბირტანჩუკმა, რომელიც ამ სხდომაზეც თვაჯდომარის მოვალეობას ასრულებდა, რადგან სხდომა კომისიის თავჯდომარე არ ესწრებოდა და კომისიის ორმა წევრმა კვიტიაშვილმა და ნონიკაშვილმა, ხოლო კომისიის მესამე წევრმა გ. ფრუიძემ წარმოადგინა განსხვავებული აზრი კომისიის 2008 წლის 24 სექტემბრის გადაწყვეტილებასთან დაკავშირებით, კერძოდ მან განმარტა, რომ კომისიის ერთობლივ დასკვნას არ აწერენ ხელს და არ ეთანხმებიან არცერთი მოდავე მხარე. ვინაიდან კომისია უდავოდ აღიარებს იმ გარემოებას, რომ მხარეთა თანხმობის არარსებობის შემთხვევაში კომისიას არანაირი უფლებამოსილება არ გააჩნია დაედგინა თითოეული მხარის ფინანსური ვალდებულებანი (ანუ განეხილა მხარეთა შორის არსებული ქონებრივი დავა) კომისიის წევრმა გ. ფრუიძემ აღნიშნა, რომ ყოველგვარი აზრი ეკარგებოდა კომისიის მიერ მხოლოდ მისივე აპარატის მოხელეების მიერ ხელმოწერილი დოკუმენტის ცნობად მიღებას, ვინაიდან აშკარა იყო, რომ ვერ მოხერხდა მხარეთა შეთანხმება.

კომისიის წევრის - ქ-ნ სოფიო ბირტანჩუკის მიღებული სხვა გადაწყვეტილებები ჩვენთვის უცნობია, თუმცა ჩვენს მიერ მოყვანილი ზემოაღნიშნული გადაწყვეტილებებიდანაც ნათლად ჩანს მისი არაპირდაპირი გამოძიების შემთხვევაში კი ალბათ პირდაპირი კავშირიც კი, კომისიის რეგულირების სფეროს განკუთვნილი ავტორიზებული პირის მიმართ.

კომისიის წევრების: ქ-ნ ს. ბირტანჩუკის, ბატონების - კ. კვიტიაშვილის და ს.სიხარულძის ინტერესთა კომპლიქტის დამადასტურებელია კიდევ ერთ კომისიის გადაწყვეტილება - 123/16, სადაც ასევე ნათლად ჩანს კომისიის წევრთა დაინტერესება ს.ს. „სილქ ნეტისათვის“ სარგებელის მოტანისა. კერძოდ, აღნიშნული გადაწყვეტილებით არ იქნა დაკმაყოფილებული შპს „ახალი ქსელების“ მოთხოვნა, იმსათან დაკავშირებით, რომ კომისიას დაევალდებულებინა ს.ს. „სილქ ნეტი“ (იმ დროისათვის ს.ს. „გაერთიანებული ტელეკომი“) , რათა მას შეესრულებინა კომისიის 122/16 გადაწყვეტილება, რომელიც კანონიერ ძალაში დატოვა უზენაესმა სასამართლომ და ამ გადაწყვეტილების შეუსრულებლობის გამო მოეხდინა ს.ს. „სილქ ნეტის“ კანონით დადგენილი წესით სანქცირება.

კომისიის 123/16 გადაწყვეტილება შპს „ახალი ქსელების“ მიერ გასაჩივრებულ იქნა სასამართლოში. და კომისიის წევრთა მხრიდან კანონის დარღვევის სიმძიმის თვალსაჩინოების მიზნით წარმოდგინდგენთ, როგორც თავად უზენაესი სასამართლოს გადაწყვეტილებას შპს „ახალი ქსელების“ სარჩელთან დაკავშირებით, ისე ამონარიდს ამ გადაწყვეტილებიდან, რომლითაც

დაკმაყოფილებულ იქნა ჩვენი სარჩელი და ბათილად იქნა ცნობილი კომისიის 123/16 გადაწყვეტილება.

საქ. უზენაესი სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის 2011 წლის 1 მარტის გადაწყვეტილება – „... კომისიამ სადავო გადაწყვეტილებით არ გაითვალისწინა ის გარემოება, რომ შპს „ახალი ქსელების“ მოთხოვნა გამომდინარეობდა ამავე კომისიის 2008 წლის 122/16 გადაწყვეტილებიდან (რომელშიც პირდაპირაა მითითებული, რომ სახეზე არ იყო ქონებრივი დავა) და შპს „ახალი ქსელები“ ფაქტობრივად ითხოვდა აღნიშნული გადაწყვეტილების აღსრულებას. შესაბამისად, კომისიის სადავო გადაწყვეტილება ეწინააღმდეგება ამავე კომისიის 2008 წლის 14 მარტის გადაწყვეტილებას და საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მიერ დამკვიდრებულ პრაქტიკას.“ ანუ აქ იგულისხმება უზენაესი სასამართლოს ადმინისტრაციულ და სხვა კატეგორიის საქმეთა პალატის - 2009 წლის 02 ნოემრის გადაწყვეტილება, რომლითაც უარი ეთქვა ს.ს. „გაერთიანებულ ტელეკომს“ კომისიის 122/16 გადაწყვეტილების ბათილად ცნობის თაობაზე.

როგორც ხედავთ, კომისიის ზემოთჩამოთვლილი წევრები იმდენად შეუფარავად ემსახურებოდნენ მათ რეგულირებას დაქვემდებარებულ ავტორიზებულ პირთა ინტერესებს, რომ ამისათვის მზად იყვნენ არ აღსესრულებინათ არამხოლოდ თავისივე გადაწყვეტილებები, არამედ კანონიერ ძალაში შესული სასამართლოს გადაწყვეტილებაც კი.

კომისიის 657/9 გადაწყვეტილებითაც, კომისიის მიერ მოხდა რა კერძო იტერესების გათვალისწინება დადგენილ იქნა აბსოლიტურად არაკონკურენტუნარიანი ტარიფი, კონკრეტული ირიდიული პირის სასარგებლოდ. წარმოდგინეთ გადაწყვეტილების იმ ნაწილს, სადაც ნათლად ჩანს რა საფუძვლით დადგინდა განსხვავებული ტარიფი შპს „მობიტელს“ კომისიამ:

“კომისიას მიაჩნია, რომ მნიშვნელოვანი საბაზრო ძალაუფლების მქონე ავტორიზებულ პირებს შპს „მაგთიკომს“ და შპს „ჯეოსელს“ უკვე განსაზღვრული აქვთ სპეციფიკური ვალდებულებები 2010 წლის 21 მაისის №240/9 გადაწყვეტილებით. შესაბამისად, შპს „მობიტელი“ ცნობილ უნდა იქნას მნიშვნელოვანი საბაზრო ძალაუფლების მქონე პირად და უნდა განესაზღვროს სპეციფიკური ვალდებულებები, რისთვისაც დამატებები უნდა იქნას შეტანილი ზემოაღნიშნულ გადაწყვეტილებაში.

შპს „მობიტელს“ უნდა დაეკისროს „ელექტრონული კომუნიკაციების შესახებ“ საქართველოს კანონის 31ე-35-ე მუხლებით გათვალისწინებული სპეციფიკური ვალდებულებები:

ა) ინფორმაციის გამჭვირვალობის უზრუნველყოფის ვალდებულება;

ბ) დისკრიმინაციის აკრძალვის ვალდებულება;

გ) ელექტრონული საკომუნიკაციო ქსელის შესაბამის ელემენტებთან დაშვების ვალდებულება;

დ) დანახარჯებისა და შემოსავლების განცალკევებულად აღრიცხვის ვალდებულება;

ე) სატარიფო რეგულირებისა და ხარჯთაღრიცხვის ვალდებულება.

კომისია აღნიშნავს, რომ შპს „მობიტელს“ ინფორმაციის გამჭვირვალობის უზრუნველყოფის, დისკრიმინაციის აკრძალვის, ელექტრონული საკომუნიკაციო ქსელის შესაბამის ელემენტებთან დაშვების, დანახარჯებისა და შემოსავლების განცალკევებულად აღრიცხვის და სატარიფო რეგულირებისა და ხარჯთაღრიცხვის სპეციფიკური ვალდებულებების შესრულება უნდა დაეკისროს ისეთივე პირობებით, როგორი პირობებითაც აქვს დაკისრებული შპს „მაგთიკომს“ და შპს „ჯეოსელს“ კომისიის 2010 წლის 21 მაისის №240/9 გადაწყვეტილების შესაბამისად.

რაც შეეხება სატარიფო რეგულირებისა და ხარჯთაღრიცხვის ვალდებულების ფარგლებში ზღვრული ტარიფის ოდენობის დადგენის საკითხს, კომისია აღნიშნავს შემდეგ გარემოებებს:

„მომრავი საკომუნიკაციო ქსელის ოპერატორის ძირითადი ქსელის საკომუტაციო ტერმინალურ ელემენტებთან დაშვებისა და ურთიერთჩართვის (სატელეფონო ზარების წამოწყების/დასრულების) საბითუმო ბაზრის შესაბამის სეგმენტებზე კონკურენციის კვლევისა და ანალიზის შედეგების შესახებ“ კომისიის 2010 წლის 21 მაისის №240/9 გადაწყვეტილების შესაბამისად, საბითუმო ბაზრის შესაბამის სეგმენტებზე მნიშვნელოვანი საბაზრო ძალაუფლების მქონე ავტორიზებულ პირებს შპს „ჯეოსელს“ და შპს „მაგთიკომს“ დაუდგინდათ სატელეფონო ზარების წამოწყება/დასრულების მომსახურების სახეებზე ზედა ზღვრული ტარიფი - 8 თეთრის ოდენობით წუთზე, დღგ-ს ჩათვლით. 2011 წლის 25 იანვრის №26/9 გადაწყვეტილებით ცვლილება შევიდა 2010 წლის 21 მაისის №240/9 გადაწყვეტილებაში და შპს „ჯეოსელის“ და შპს „მაგთიკომის“ სატელეფონო ზარების წამოწყება/დასრულების მომსახურების სახეებზე ზედა ზღვრული ტარიფი აქციზის და დღგ-ს ჩათვლით განისაზღვრა 8 თეთრის ოდენობით წუთზე.

2010 წლის 21 მაისის №240/9 კომისიის გადაწყვეტილებაში ცვლილებების შეტანისას, კომისიის მიერ შესწავლილი იქნა შპს „მაგთიკომის“ და შპს „ჯეოსელის“ მიერ წარმოდგენილი დანახარჯების განაწილების მოდელი და

მისი შესაბამისობა კომისიის 2006 წლის 20 აპრილის N 5 დადგენილებით დამტკიცებულ „ავტორიზებული პირების მიერ ხარჯთაღრიცხვისა და დანახარჯების განცალკევებულად განაწილების მეთოდოლოგიური წესებთან“. შპს „მაგთიკომის“ და შპს „ჯეოსელის“ მიერ წარმოდგენილ მოდელში, ასახული იყო დანახარჯები 2010 წლის 9 თვის ფაქტიური მონაცემების მიხედვით. ვინაიდან, აღნიშნული კომპანიებისათვის დადგენილია ზედა ზღვრული ტარიფები გასული წლის მონაცემების გათვალისწინებით, კომისია ითვალისწინებს აღნიშნულ გარემოებას და ამ ეტაპზე მიზანშეწონილად მიაჩნია დატოვოს უცვლელად შპს „მაგთიკომის“ და შპს „ჯეოსელისათვის“ დადგენილი, ძირითადი ქსელის საკომუტაციო ტერმინალურ ელემენტებთან დაშვებისა და ურთიერთჩართვის (სატელეფონო ზარების წამოწყება/დასრულების) მომსახურების საბითუმო ბაზრის სეგმენტებზე სატელეფონო ზარების წამოწყება/დასრულების მომსახურების სახეებზე ზედა ზღვრული ტარიფი - 8 თეთრის ოდენობით წუთზე, აქციზის და დღგ-ს ჩათვლით.

რაც შეეხება შპს „მობიტელს“, კომისია აღნიშნავს, რომ სატარიფო რეგულირებისა და ხარჯთაღრიცხვის ვალდებულების ფარგლებში უნდა განისაზღვროს ზღვრული ტარიფი ურთიერთჩართვის (სატელეფონო ზარის წამოწყება/დასრულების) მომსახურებისათვის. კომისიის 2011 წლის 10 ოქტომბრის №522/23 გადაწყვეტილების შესაბამისად შპს „მობიტელის“ 2011 წლის 10 ოქტომბრის № 653/11 და 11 ნოემბრის N678/11 წერილებით წარმოდგენილ იქნა ურთიერთჩართვის მომსახურებაზე დანახარჯების განაწილების მოდელი, რომელიც მოიცავს 2010 წელს სრულად და 2011 წლის 6 თვის პერიოდს.

კომპანიის მიერ შერჩეული მოდელის თანახმად, ხმოვან სატელეფონო მომსახურებასა (ტრაფიკთან) და მონაცემთა გადაცემის მომსახურებებთან (ინტერნეტი, შმშ, მმშ) დაკავშირებული დანახარჯების განაწილების მიზნით, პირველ ეტაპზე, განისაზღვრა ამ საქმიანობის სახეებიდან მიღებული შემოსავლების ხვედრითი წილი კომპანიის საერთო შემოსავალში.

მეორე ეტაპზე ხმოვანი მომსახურებისა და სხვა დანარჩენი მომსახურებების (ინტერნეტი, შმშ, მმშ და ა.შ.) დანახარჯთა გამოჯვნის მიზნით განსაზღვრულ იქნა ხმოვანი სატელეფონო მომსახურების შემოსავლების ხვედრითი წილის პროპორციულად საოპერაციო ხარჯების შესაბამისი ხვედრითი წილი.

მესამე ეტაპზე, ურთიერთჩართვის ტარიფის გაანგარიშების მოდელში ხმოვანი (საცალო და ურთიერთჩართვის) მომსახურების სახეზე მიკუთვნებული დანახარჯები გადანაწილებულ იქნა კომპანიის მთლიან ტრაფიკში საცალო და ურთიერთჩართვის (საბითუმო) ტრაფიკების ხვედრითი წილების პროპორციულად.

ამასთან ერთად, გასათვალისწინებელია ის გარემოებაც, რომ ვინაიდან მობილური ქსელის შიდა ზარი, განხორციელებისას საჭიროებს კომპუტირებას საკომუტაციო სადგურში და რადიო დაშვების ქსელის ელემენტებს მოიხმარს როგორც ზარის წამოწყები აბონენტიდან საკომუტაციო სადგურამდე, ასევე საკომუტაციო სადგურიდან გამოძახებულ აბონენტთან სიგნალის მიწოდებისას, განხორციელებული შიდა ტრაფიკი დანახარჯების განაწილების მოდელში აისახება როგორც ზარის წამოწყების, ისე ზარის დასრულების ტრაფიკის ოდენობაში.

დანახარჯების განაწილების გამჭირვალობის მიზნით, მოდელში ხარჯები განაწილებულია მოძრავ საკომუნიკაციო ქსელში ძირითადი ქსელის საკომუტაციო ტერმინალურ ელემენტებთან დაშვების (სატელეფონო ზარების წამოწყება/დასრულება) და მოძრავი სატელეფონო (საცალო) მომსახურების სახეებზე.

დანახარჯთა განაწილების მოდელში ხარჯები დაჯგუფებულ იქნა შემდეგ კატეგორიებად:

- ქსელის მომსახურების ხარჯები;
- ბილინგის ხარჯები; საკომისიოები;
- მარკეტინგის ხარჯები;
- ამორტიზაცია;
- ზედნადები და საწარმოო მმართველობითი ხარჯები;
- კაპიტალის ღირებულება;
- სხვა ხარჯები.

აღნიშნული ხარჯები საცალო და ურთიერთჩართვის (ზარის წამოწყება/დასრულება) მომსახურებებზე გადანაწილებულ იქნა, როგორც შესაბამისი ტრაფიკების პროპორციულად, ასევე ამ მომსახურებებზე უშუალოდ გაწეული ხარჯების პროპორციულად.

კომისია ითვალისწინებს დანახარჯების განაწილების მოდელის შედეგებს, აგრეთვე იმ გარემოებებს, რომ: ა) შპს "მობიტელის" საბაზრო წილი მნიშვნელოვნად ნაკლებია შპს "ჯეოსელის" და შპს "მაგთიკომის" საბაზრო წილზე; ბ) შპს "მობიტელი" ოპერირებს საქართველოს სატელეკომუნიკაციო ბაზარზე 4 წელია, როცა მისი კონკურენტი კომპანიები ფუნქციონირებენ 1997 წლიდან; გ) შპს

“ჯეოსელისა” და შპს “მაგთიკომისათვის” მათი ფუნქციონირების ხანგრძლივი პერიოდის მანძილზე, ურთიერთჩართვის ტარიფების შემცირება ხდებოდა ეტაპობრივად, საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-4 მუხლის შესაბამისად მიაჩნია, რომ იგივე მიდგომა უნდა იქნას გამოყენებული შპს “მობიტელის” მიმართაც.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, კომისიას მიაჩნია, რომ შპს “მობიტელისათვის” სატელეფონო ზარების წამოწყება/დასრულების (ურთიერთჩართვა) მომსახურების სახეებზე ზედა ზღვრული ტარიფი უნდა განისაზღვროს 11 თეთრის ოდენობით წუთზე, აქციზისა და დღგ-ს ჩათვლით.

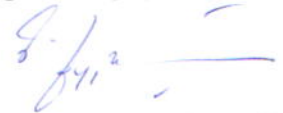
საინტერესოა, რომ კომისიამ „მობიტელისათვის“ მსგავსი „შეღვათის“ დაწესებისას დაარღვია არა მხოლოდ კანონი „ელექტრონული კომუნიკაციების“ შესახებ, არამედ წინააღმდეგობაში მოვიდა თავად წინამდებარე გადაწყვეტილებასთან. კერძოდ, ზემოაღნიშნული კანონის 33-ე მუხლი განსაზღვრავს რა, ბაზრის კონკრეტულ სეგმენტზე, მნიშვნელოვანი ძალაუფლების მქონე პირთა სპეციფიკური ვალდებულებებიდან ერთ-ერთ - დანახარჯებისა და შემოსავლების განცალკევებულად აღრიცხვის ვალდებულებას, ადგენს: „მნიშვნელოვანი საბაზრო ძალაუფლების მქონე ავტორიზებული პირი ვალდებულია არ დაუშვას კონკურენციის შემზღვეველი ქმედებები, მათ შორის მომხარებელთა რომელიმე ჯგუფის სატარიფო შეღვათების სუბსიდირება სხვა ავტორიზებულ პირთა ან მომხმარებელთა ჯგუფის ხარჯზე.“ კომისიამ კი, წინამდებარე გადაწყვეტილებით მართალია, ერთ-ერთ სპეციფიკურ ვალდებულებად „მობიტელს“ დააკისრა, დანახარჯებისა და შემოსავლების განცალკევებულად აღრიცხვის ვალდებულება, მაგრამ ამ ვალდებულების მთავარი არსი არ მოეხდინა კომპანიას შემოსავლების სუბსიდირება სხვა ავტორიზებული პირების ხარჯზე, კომისიამ თავადავე დაარღვია. რადგან, ურთიერთჩართვის განსხვავებული ტარიფის დადგენით, რომლის საფუძველიც იყი არა მისი ხარჯზე ორიენტულობა, არამედ კომპანიისთვის როგორც ბაზარზე ახლად შემოსულისთვის შეღვათის გაწევა, მოახდინა შემოსავლების სუბსიდირება არამხოლოდ სხვა მობილური ოპერატორებისგან, არამედ ფიქსირებული ქსელის ოპერატორებისგან. მაგალითად შპს „ახალი ქსელები“ ურთიერთჩართვის ღირებულებას შპს „მობიტელს უხდის 11 თეთრს სხვა მობილურ ოპერატორებს 8 თეთრს. კომისიაც არც კი უმსჯელია ფიქსირებული მომსახურების მიმწოდებელ ოპერატორებთან ურთიერთჩართვის ტარიფის ოდენობაზე, და მათთან მიმართებაში ამგვარი ტარიფის დაწესების სამართლიანობაზე. კომისიის ამ გადაწყვეტილებით უბრალოდ მოხდა შემოსავლების გადაქაჩვა „მობიტელზე“ მხოლოდ იმ მოტივით, რომ „მობიტელი“ ბაზარზე ახლად შემოსული კომპანია, რომელსაც, როგორც ჩანს მისი ალად შემოსულობისა, უკავია ასევე დომინირებული მდგომარეობა ბაზარზე.

კომისიის მსგავსი გადაწყვეტილებები მიუთითებს როგორც კომისიის წევრთა ინტერესის კოფლიქტებზე, ისე წევრთა არაკომპეტენტურობაზე, მათ ქვემდებარეობაში არსებულ საკითხებთან მიმართებაში.

კომიტეტმა საკითხის მოსმენის შემდგომ მიიღო გადაწყვეტილება, დასვას ეროვნული კომუნიკაციების საქმიანობის შემსწავლელი დროებითი საგამომიებო კომისიის შემქმნის საკითხი. კომისიის წევრთა რაოდენობა განისაზღვროს 12 წევრის ოდენობით.

საქართველოს კონსტიტუციის 56-ე მუხლის მე-2 პუნქტის, ასევე საქართველოს პარლამენტის რეგლამენტის 55-ე მუხლის პირველი პუნქტის საფუძველზე, მოგმართავთ წარდგინებით აღნიშნული დროებითი საგამომიებო კომისიის შექმნის მიზანშეწონილობის საკითხი შეიტანოთ პარლამენტის უახლოესი პლენარული სხდომის დღის წესრიგში.

კომიტეტის თავმჯდომარე

ზურაბ ტყემალაძე